

Jesenski list.

Rinese vetrič list mi suh
Na okence jeseni;
Tedaj zamisli moj se duh:
Kaj véli list poméni?

In seje zopet novo sét,
Podorje listje vélo,
Da spet imel bo boljšo zét,
Na-tó le misli smélo.

Jesenski čas ni žitja čas,
V naravi vse umíra;
Dozórel je na polji klas,
Kmet v živež ga pobíra.

A listek meni govóri
Na okencu jeseni:
Mordà umreš i skoraj tí,
Saj vidiš smrt na meni.

Vender pa sejaj novo sét
In dela ne ostávi,
Le sejaj mi za véčno zét,
Ki bo v nebeški slavi!

Rákulski.

Na vernih duš dan.

Stotero lučie tu gorí
Po grobih sred zelénja
V spomín, kar vera nas učí
O večnosti življenja

V spomín na rajnkih večni dan
So lučice prižgane,
In tu klečí unet kristjan
Za svoje moli znane.

Usáhne res zeméljski vrt,
A večni ne ovéne,
Življenje res nam vzame smrt,
A večnost nam odkléne.

Saj v duhu sliši tožni stók:
Molíte sestre, brati!
In ne solzá! — kaj mar nam jók?
Dolgé molitev plati!

Rákulski.

Breza.

(Slika iz narave.)

Na golem hribu je stala mlada breza. Tiha samota ji je ugajala in veselo se je vzpenjala k oblakom. V temni strmini, ki se je dvigala nad hribom, šepetalo je staro smerečeje v mladostnih sanjah, lahno gibaje težko véjevje — a vitka breza ni poslušala resnih glasov stoletnih dreves: hitela je v solnčni zrak. Mlad pastir, ki je iskal svojemu biču novo držalo, ogledoval je neki dan mlado